

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

สภาพการสอนและความคิดเห็นของครูผู้สอน
ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาอำเภอเมืองลำพูน

ชื่อผู้เขียน

นางวันเพ็ญ พูลสวัสดิ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประถมศึกษา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ ไวยกุล ประธานกรรมการ
อาจารย์สุทธิรา แก้วมณี กรรมการ
อาจารย์สุมาลี คุ่มชัยสกุล กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการสอนและความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำพูน ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นครูผู้สอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำพูน จำนวน 74 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มประชากร นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการศึกษาดังนี้

ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 11 ปีขึ้นไป และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาควบคู่กับการสอนตามคู่มือครูหรือชุดพื้นฐาน เล่ม 1, 2 ในการทำแผนการสอนครูจำนวนมากไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการสอนและสื่ออุปกรณ์การสอนเพราะต้องสอน

หลายกลุ่มประสบการณ์ บางครั้งไม่มีความถนัดในการวาดภาพ และเขียนตัวหนังสือลงในหนังสือเล่มใหญ่ ครูส่วนมากเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนสนุกสนานและสนใจในบทเรียนเป็นอย่างดีเพราะว่าเนื้อเรื่องคล้ายๆ นิทาน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงบทบาทสมมติและร่วมกิจกรรมกันอย่างทั่วถึง ทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนอ่านและเขียนหนังสือได้เร็ว มีนิสัยรักการอ่าน ครูบางส่วนเห็นว่าการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่ซ้ำซาก จำเจ น่าเบื่อ นักเรียนไม่มีหนังสือไปฝึกอ่านที่บ้าน ต้องจัดเตรียมแผนการสอน ตลอดจนถึงสื่อการสอน ทำให้ไม่มีเวลาในการจัดเตรียมในวิชาอื่น ถ้ามีจำนวนนักเรียนมากจะควบคุมยาก และในชั้นตอนที่ 5 มีการจัดกิจกรรมฝึกทักษะนานเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย การสอนอ่านคำแล้วสะกดและแจกลูกคำที่หลังนักเรียนทำไม่ได้ นักเรียนอ่านคำได้ช้า นักเรียนที่มีฝีมือในการวาดภาพสวยก็จะทำหนังสือเล่มใหญ่คนเดียว คนที่วาดไม่สวยก็จะนั่งดูเฉยๆ

ครูมีความเห็นว่าการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนและใช้สื่ออุปกรณ์มาก แต่ถ้าสอนอย่างจริงจังและครบทุกขั้นตอนก็จะได้ผลที่คุ้มค่า ควรจะนำเอาหนังสือมาอ่านเสริมในเรื่องนั้นๆ และควรจะมีแบบฝึกไปฝึกอ่านที่บ้านด้วย โดยครูได้เสนอให้ระบุจำนวนเรื่องที่ต้องเรียนในแต่ละภาคเรียน

Independent Study Title	Teaching Situations and Opinions of Thai Language Teachers Concerning the Concentrated Language Encounter Method in Prathom Suksa 1 of Schools Affiliated to the Office of Muang Lamphun District Primary Education
Author	Mrs. Wanpen Poonsawat
M.Ed.	Elementary Education
Examining Committee	Asst. Prof. Dr. Wirat Waiyakul Chairperson Lect. Sudithra Kaewmanee Member Lect. Sumalee Kumchaisakul Member

Abstract

This study was aimed to investigate teaching situations and opinions of Thai language teachers concerning the Concentrated Language Encounter Method in Prathom Suksa 1 of Schools Affiliated to the Office of Muang Lamphun District Primary Education. The population of this study included 74 teachers teaching Thai Language in Prathom Suksa 1 to answer the questionnaire. The collected data were analyzed by computing frequencies, percentages, means, and standard deviations. The major findings were as follows:

As for the teaching situations, most teachers were female with 41-50 years of age. They had more than 11 years of teaching experience and were trained to practice the Concentrated Language Encounter Method along with the method designed for the Teacher Manual or the Fundamental Book 1, 2. In preparing lesson plans, most teachers found less time to write the plans and prepare teaching materials because they taught several areas of experiences. They had no skills in drawing and writing the letters in the Big Book.

Most teachers agreed that teaching Thai through the Concentrated Language Encounter Method effectively encourage children to have fun and interests in their lessons for the story-like topics. All children were provided with opportunities to play roles and participate in activities. These made them feel confident to express themselves, take responsibilities, eager to learn. They could read and write faster, had good attitude toward reading. Some teachers felt that teaching Thai through the Concentrated Language Encounter Method was repeatedly, monotonous, boring and tiresome. Students had no textbooks to bring home to practice. Teachers had to prepare lesson plans and teaching materials so that they had no time to plan for other subject areas. In the class with too many children they found difficulty to handle. At the fifth stage of the method, activities for skill practice took so long that students found it boring and tiresome. They found unsuccessful in reading words first and then followed by spelling and doing word analysis. This made them read slower. The student with good skill in drawing worked alone on the Big Book whereas others with less skill watching.

As respect to teachers' opinions concerning the Concentrated Language Encounter Method, they opinioned that it took much time to do lesson plans and prepare teaching materials. However, it was worth trying if the teaching process was strictly and thoroughly followed step by step. Supplementary books relevant to the topics should be used as well as exercises for homework assignments. They also suggested to specify the number of the topics to be learned in each semester.